

ments de males collites consecutives que puguin comportar una crisi econòmica. Coneixem també el desenvolupament d'algunes famílies, com la Burguès, i es constata que durant aquesta centúria es dona un creixement econòmic important alhora que s'engrandeix la propietat, sobretot en l'últim terç de segle. Aquesta família realitza durant el segle XVI 27 operacions econòmiques amb registre notarial; totes elles són de compra de terres o censos, adquisició de peces en arrendament i donació de préstecs, 24 de dites operacions es fan en la segona meitat del segle (entre elles la compra de bona part del mas Granada).

El segle XVI doncs, malgrat la pobresa de la informació, sembla ser de creixement tant demogràfic com econòmic per la Baronia, ajudat sens dubte pel canvi organitzatiu que es produeix.

Del segle XVII ja en tenim més notícies en el propi arxiu de la Baronia. Demogràficament, igual que tota la comarca i en part diferent a altres llocs de Catalunya, es continua el creixement del segle anterior encara que d'una forma més moderada. Fins a 1650 el creixement és molt dèbil i en alguns moments es pot dir que no n'hi ha, encara que tampoc baixa la població. Entre 1650 i 1660 es produeix una crisi, deguda a la pesta dels anys 1650-52, i és a partir del 1660 quan ens tornem a trobar amb un fort creixement fins a final de segle. Aquí cal exceptuar el cas de l'Ametlla que, igual que Vila-major, no nota pràcticament els efectes de la pesta i la població creix constantment al llarg del segle.

Pel que fa a l'evolució econòmica de la Baronia en aquesta centúria, seguint els llibres del Clavari, veiem que els impostos extraordinaris que es cobren sofreixen un augment considerable entre 1583 i 1660 (de 194 lliures a 2186). Això podria significar un augment de les necessitats de la Baronia que al mateix temps repercutiria en les economies particulars.

Referent a les collites, el segle es pot dividir en períodes diferents: fins a mitjans de segle hi ha una certa estabilitat; entre 1683 i 1696 es produí un període clar de collites insuficients; i l'últim quinquenni, que fou el més favorable del segle. Segons aquestes dades no es podria parlar ni de desenvolupament positiu ni de crisi profunda; per tant, ens quedariem en una estabilitat de la producció agrícola.

Finalment, l'evolució de la caixa de la Baronia confirma també els períodes ja esmentats, però hi trobem a més a més un procés d'endeutament a partir de 1620, que s'intenta solucionar amb préstecs. Bona part de dit endeutament és conseqüència de la pressió que els exèrcits espanyols fan sobre les nostres terres: se'ls hi ha de pagar un tribut i donar allotjament, això fa que aquella precària estabilitat econòmica es trenqui i s'entri en crisi, sobretot a partir de 1650.

Concluïm doncs aquestes notes dient que la Baronia de Montbui durant els segles XVI i XVII té un creixement de la població molt considerable i que, en quant a l'economia, es pot diferenciar el desenvolupament indubtable del segle XVI fins arribar a l'entorn de 1640, començant aleshores un període de crisi que pràcticament encaixa amb la de principis del segle XVIII.

Jaume Dantí i Riu